

پرسش و پاسخ

با کاوشگران تاریخ و دانشوران معرفت

◇ آقای هادیان از دماوند پرسیده‌اند:

جناح‌هایی که امروز به نام‌های چپ، راست، اصلاح‌طلب و اصولگرا خوانده می‌شوند، از نظر عقیده و مرام چه تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند و هر کدام از آنان چه خطوط سیاسی را دنبال می‌کنند؟

این اصطلاحات نامأنوس که امروز مایه اختلاف و تفرقه میان ملت ایران شده و کشور را رو به استیصال برده است، اصطلاحاتی وارداتی و ناهماهنگ با زیربنای فکری و عقیدتی ملت ایران است و معنا و مفهوم آن نیز به درستی روشن نیست و حتی بسیاری از کسانی که خود را اصلاح‌طلب یا اصولگرا می‌خوانند، معنای آن را به درستی نمی‌دانند و به موازین آن پای‌بند

نیستند. در واقع، پیشینه اصطلاح چپ و راست به زمان انقلاب ۱۷۸۹م فرانسه باز می‌گردد؛ هنگامی که خاندان سلطنت فرانسه در اندیشه آینده‌ای مبهم به سر می‌برد، شورایی از انقلابیان و درباریان در کاخ ورسای تشکیل شد تا برای آینده سیاسی فرانسه تصمیم‌گیری شود. بر حسب اتفاق، گروه انقلابیان در سمت چپ مجلس مستقر شدند و گروه درباری، دیوانی و اشراف در سمت راست محل جلسه استقرار یافتند. افراد سمت چپ، خواهان حکومت جمهوری بودند و در اصل به منظور ریشه‌کن کردن حکومت سلطنتی انقلاب کرده بودند و به شدت با استقرار مجدد آن شیوه حکومتی حتی به صورت مشروطه مخالفت کردند. اما گروه سمت راست که محافظه‌کار نیز خوانده می‌شدند، به منظور حفظ منافع سیاسی، مالی و اجتماعی گذشته خود، خواستار برقراری حکومت سلطنت مشروطه بودند. بدین ترتیب، گروه سمت چپ، لقب جمهوریخواه و آزادیخواه گرفتند و گروه سمت راست، سلطنت‌طلب و محافظه‌کار خوانده شدند. از آن پس، فعالان سیاسی دیگر کشورها نیز با الگوبرداری نادرست، عناوین چپ و راست را در مورد خود به کار بردند و یا در مورد آنها به کار برده شد.

اکنون نیز دشمنان انقلاب اسلامی از آنجا که از وحدت و همصدایی ملت ایران بیشترین آسیب‌ها را دیده و منافع سرشاری را از دست داده‌اند، این اصطلاحات را برای ملت ایران به ارمغان آوردند تا از این راه، اتحاد و انسجام مردم ایران را که رمز پیروزی آنان است از میان ببرند و آنان را رویاروی یکدیگر قرار دهند و به باندبازی و جناح‌بندی شیطنی بکشانند و بدین‌گونه آتش اختلاف و درگیری میان توده‌ها را شعله‌ور سازند.

باید دانست بسیاری از جناح‌هایی که امروز به نام‌های چپ و راست، اصلاح‌طلب و اصولگرا و... خوانده می‌شوند از نظر عقیده و مرام با یکدیگر تفاوتی ندارند و از ایده و اندیشه واحدی پیروی می‌کنند و تنها این اصطلاح منحوس را که مایه تفرقه و جدایی است با خود یدک می‌کشند، برخی نیز زیر پوشش این اصطلاحات وارداتی به جنگ قدرت روی آورده و برای بیرون راندن رقیب از صحنه از آن بهره می‌گیرند.